

Kronens Undersaattere i alle Maader lige agtes og ansees.

Givet paa Bort Slot Christiansborg udi Borets Kongelige Residencestad Kjøbenhavn den 3die Februar 1755.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

Bilag C.

Vi Christian den Ottende ic.

Vor synderlige Bevaaenighed! Af Din allerunderdanigste Indberetning om Resultatet af de af Dig i Genhold til Bort allerhøieste Recept af 1ste Mai 1840 med Planterne paa vore vestindiske Der indledede Forhandlinger have Vi med allerhøieste Velbehag erfaret, hvorledes den største Deel af Planterne i større eller mindre Grad ere komne Bort landsfaderlige Siemed, at forbedre de Ufries Aaar, imøde. Idet Vi derhos fuldkomment dele den fra saa mange Sider udtalte Erkendelse, at det baade er tilbørligt og stemmende med Plantageiernes egen velforstaaede Interesse, at der ogsaa ved Søn- og Helligdagenes Anvendelse efter deres christelige Bestemmelse som Andagts- og Hviledage, sørges for den ufrie Befolknings aandelige Vel, ville Vi til Opnaaelsen heraf allernaadigst have anordnet:

- a) at de Markeder, der, uagtet hvad der allerede umiddelbart efter Dernes Overtagelse af Staten ved Reglement af 3die Februar 1755 § 4 blev bestemt, ere blevne taalte om Søndagen, skulde fra denne Dag forlægges til Løverdagen;
- b) at Romboderne om Søn- og Helligdagene skulde holdes lukkede indtil Klokken 2 Eftermiddag;
- c) at de ufrie Markarbeidere om Søn- og Helligdagene ikke maae udleie sig til Arbejde, undtagen naar Øvrigheden i uopsættelige eller høist nødvendige Tilfælde dertil giver speciel Tilladelse, og skal i saa Fald Herren have Fortrin med Hensyn til sine egne Negre, og

d) at de paa disse Dage heller ikke maae arbejde paa de dem overladte Lodder under Gudstjenesten fra Klokken 9 til Klokken 2.

I Forbindelse hermed ville Vi allernaadigst have Dig paalagt at foranledige det taget under Overveielse, om der ikke ellers maatte være nogen Foranstaltning at træffe, for at Søn- og Helligdagene kunne blive benyttede af de Ufrie til Forelæsning og saadan Underholdning, der kunde tjene deels til at nære deres christelige Tro, deels til at meddele dem nyttige Kundskaber.

Da det er aldeles nødvendigt, at der forskaffes de ufrie Markarbeidere Vederlag for, hvad de ellers som Følge af Ovenstaaende vilde tabe i Udgangen til eget Erhverv, ville Vi fremdeles, idet Vi paaafkjenne den Nødvendighed, hvormed en stor Deel af Planterne har erklæret sig villig til de til dette Siemed fornødne Opoffrelser, allernaadigst have befaleet, at hver Løverdags skal indrømmes bemeldte Ufrie som Fridag, dog under følgende nærmere Bestemmelser.

- a) at den Ufrie, der i Ugens Løb har lagt sig ind i Sygehuset, skal, naar der efter Lagens Erklæring er grundet Formodning om, at han ikke virkelig har været syg, paa den i samme Uge indtræffende Fridag samt den paafølgende Søndag forblive i Sygehuset som Reconvalescent;
- b) at Fridagen skal kunne tilbageholdes for de Ufrie, der i Ugens Løb maatte have gjort sig skyldige i slet Opførsel eller Lediggang, og skal denne Straf af Plantagens Eier eller Bestyrer kunne dicteres en Ufri indtil 3 Gange i eet Dvartal, dog at de i dettes Løb stedsfundne Afstraffelser af denne Art tilsammentagne ikke i Antal overstige 1 Gange. Om enhver Afstraffelse bliver der at gjøre motiveret Ansørsel i den Politiejournal, som ifølge Vor Forordning af 1ste Mai 1840 skal holdes paa Plantagerne, ligesom ogsaa i ethvert Tilfælde herom bliver at gjøre Anmeldelse til Jurisdictionens Politimester. Dersom Eieren eller Bestyreren finder, at en Neger, der allerede 3 Gange i samme Dvartal har været straffet med